

Čtvrté Listy podzimní

DENNÍ ZPRAVODAJ 41. ČESKOLIPSKÉHO DIVADELNÍHO PODZIMU | 13. 10. 2017

„Přikryj mne dnešními novinami, anebo čímkoli, co šustí. Chci spát a nechám si zdát, že kolem je listí podzimní.“
M. E. Kyšperský

Člověk se má o věcech bavit, ne je v sobě dusit

rozhovor / Jiří Petrů, režisér a autor překladu hry Archiv jazyků

Jak jsi původní scénář vlastně objevil?

Není v tom žádný dramatický příběh, prostě jsem procházel scénáře z nabídky agentur, dokud jsem nenarazil na nějaký, který se mi líbil. Byl to asi až dvacátý, co jsem četl, jsem celkem vybíravý. Ale mám výhodu v tom, že můžu číst scénáře v angličtině, tak jsem si cíleně nechával posílat ty, které ještě nebyly přeložené. Je to takový laciný trik, jak přijít s něčím novým.

Jak dlouho jsi hru překládal a co na překladu bylo nejtěžší?

Dlouho i krátce. Čistého času to bylo pár odpolední, reálného času to bylo asi rok, protože jsem to vždycky odložil a potom trvalo, než jsem se k tomu vrátil. Jak člověka nic netlačí, tak se to odkládá snadno. Nejtěžší – ale zároveň nejzábavnější – bylo vymýšlet tu „poprasenou“ češtinu, kterou mluví Elovajové. Snažil jsem se vymyslet nějaký systém, pravidelnosti v těch jejich chybách, aby to znělo, jako že si někdo do jednoho jazyka promítá pravidla z jiného jazyka. A zároveň jsem nechtěl, aby to vyznělo jako taková ta prvoplánově

parodická čeština („Já rozuměla, že takhle to nefungovala.“) Fungovalo to tak, že jsem něco napsal, a pak jsem si to sám sobě říkal a upravoval to, dokud to neznělo přesvědčivě. Některé chyby se pak ustálily na zkouškách a zpětně se promítly do scénáře.

Hra je o komunikaci a o vztazích a ty ses v létě oženil. Vzal sis ze hry nějaké ponaučení?

Ne. (smích) Tak nějak doufám, že už jsem poučený dost na to, abych věděl, že člověk se má o věcech bavit a nedusit je v sobě.

Někdy by mi naopak neuškodilo trochu to podusit, než všechno pustím z huby. (smích) Ale ptáš se špatného člověka, zeptej se ženy, hehe.

Hra je uváděna v české premiéře. Ozvaly se už nějaké další soubory, že by ji chtěly hrát?

Pár se ozvalo a vím zatím o jednom profi divadle, které chystá Archiv na příští sezónu. Jestli se nepletu, premiéra má být na jaře. Ale nevím, jestli už je to veřejně známé, tak zatím nebudu prozrazovat, o jaké divadlo jde. Doufám, že jich bude co nejvíce. Říkali jsme si se

souborem, že bychom je potom všechny objížděli a znalecky je kritizovali: „Hmm, hmm, tohle dobrý, ale my jsme to udělali líp.“ Nebo: „Tuhle scénu ale vůbec nepochopili.“ Už se moc těšíme!

Celý rozhovor na www.i-noviny.cz.

Koláž Biografu od ZŠ Klíč

Žáci po zhlédnutí školního představení Biograf Cirkus La Putyka udělili koláž s nejoblíbenějšími hrdiny inscenace. Favoritem byli King Kong a Mumie. Škola Klíč dnes předala dárek organizátorům přehlídky, ten je k vidění v salóncu divadla. Pro nás nejkrásnější odměna!

(Ne)odpočinkový den v táboře

reportáž / ohlédnutí za 3. dnem

Třetí festivalový den, přesně polovina festivalu, možná nejmrazivější zážitek hlavního programu. Brněnský divadelní spolek Diverzanti sebral sugestivní dokumentární drama (Ne)chtěná útěcha. A co na to Kocourek Modroočko?

Autorské drama Kateřiny Volánkové vzniklo na základě pouhé malé poznámky v německé dizertační práci o japonských utěšitelských táborech za druhé světové války (1938–1942).

Tyto tábory vznikly, aby japonští vojáci neznásilňovali ženy na ulicích, ale mohli své pudy uspokojit za zdmi v soukromí, na i 13letých děvčatech, které lákali do Šanghaje za přívýdělkem na falešné inzeráty.

Toto téma mladou autorku natolik oslovilo, že napsala hru vyprávějící příběh prostřednictvím

výpovědí tří dívek Ú, Tě a Chy, které rámcuje vyprávění čtvrté dívky, která na vše nahlíží zvenčí a s odstupem. Sledujeme jejich životní úděl od touhy po velkém městě a penězích pro rodinu, až po závěrečný soudní proces na počátku 21. století, který byl svolán na základě obžaloby japonského státu jednou přeživší, která po tolika letech ztratila ve svém vysokém věku stud a odhodlala se k velkému činu. Zamítnuto, prý již dávno promlčeno. Pokračování na 2. straně.

Hlasy diváků

“Dechberoucí zážitek, na který nezapomenu.”

“Ještě o tom nedokážu mluvit, proto jsem šla na víno. Nějak jsem to moc nasála.”

“Opravdu to byl silný citový zážitek, člověk s nima úplně soucítí, protože už jsme taková starší generace a dokážeme se do toho asi vžít.”

“Zpracovávám stále, ale ta hra na mě nepůsobila tak příšerně, spíš mě napadalo, proč tuhle hru předávat dál. Úplně jsem nepřišla na důvod, ale jsem si jistá, že je to určitě správně.”

“Každý příběh z 20. století je silné téma. Osudy žen ještě větší téma. Ženy dávají život a muži ho ve válkách berou. Ženy by měly mužům odepřít sex, dokud nepřestanou válčit.”

“Nechci to už asi nikdy vidět, nemám odvahu.”

“Ještě pár dní mi to asi bude viset v hlavě. Bohužel násilí a rape culture je pořád aktuální téma.”

**(Ne)chtěná útěcha
DS Diverzanti**

Proč přijít zítra?

Dita

“Pohádka ztvárněná loutkoherečkou, která působila v divadle Minor, Naivním divadle Liberec a je odkojena divadlem Drak. Děti budou usazeny přímo na jevišti, aby jim z pohádky neuteklo ani slůvko. Pohádka byla oceněna za nápaditost a zpracování na mnoha přehlídkách pro děti.”

Ošklivé kačátko

Divadlo U Staré herečky
14. 10., 10:00 a 14:00

Tereza

“Představení Solitaire.cz/sk je aktuálním kouskem, u kterého se zaručeně zasmějete, a může se dokonce stát, že se v některé z postav i najdete. Ale pevně doufám, že ne.”

Solitaire.sk/cz
DS “Ještě ne!”

14. 10., 16:00, salónek

Vladka

“Vysoko v zalesněných norských horách žije rodina Björndalů. Jsou jiní než lidé v údolí, v jejichž očích jsou Björndalové cizáci, přivandrovalci. Nenávist vede ke smrti nejstaršího z rodu horalů. Jeho synové tak našli smysl života – pomstu. Ale lze naplnit život nenávistí a bojem? Lesy jsou svědky historických proměn, ony rozumějí strážním i radostem lidí. Budou i lidé chápat jejich hlasy?”

Legenda o lesích a lidech
Slavnostní zakončení
Divadelní klub Jirásek
14. 10., 19:00

(Ne)chtěná útěcha

Věřím, že nezklameme a bude to zase Jízda!

rozhovor / Jakub Vašíček, režisér Simply Clever

Jak už se mohli jednou přesvědčit i českolipští diváci, váš divadelní styl je velmi originální a svérázný. Co vás na něm nejvíc baví?

Na našem divadle mě osobně, ale myslím si, že mluvím za všechny, baví ta prostá skutečnost, že jsme díky jeho provozování spolu. A to jak na jevišti, tak mimo něj. A to je pro nás asi ta základní hodnota,

Červený prášek na černobílé fotografií.

kteřá, podle mého názoru, potom umí přeskočit z jeviště do hlediště.

Hra Simply Clever je road movie o Škodě 120. Máte na tento vůz nějaké vzpomínky z dětství?

Tak tohle je otázka, která je mi šita přímo na tělo, neboť naše rodina žádné auto nikdy nevlastnila a já sám jsem po nespočetných pokusech dosáhl vlastnictví řidičského průkazu až letos v srpnu, takže mnoho situací a replik spjatých v Simply clever s motoristickým žargonem jsem pochopil až nyní a některé ještě doufám časem ocením.

Vaše krédo je Sport je divadlo, divadlo je sport. Znamená to něco

Aplaus ve stoje.

konkrétního?

Naše divadlo vzniklo ve Slovincu, kde jsme k údivu domorodců chodili každý den běhat, a proto jsme jimi byli pokřtěni jako Športníci – tedy sportovci. Takže krédo Divadlo je sport není v našem případě žádným intelektuálním konstruktem, ale tvrdě vydrženou realitou. A fuška to samozřejmě je i na tom divadle.

V České Lípě budete v rámci ČDP hrát už podruhé. Jak se těšíte?

Těšíme se samozřejmě velmi, neboť minulé hraní s Gagarinem bylo výživné a publikum vstřícné, takže doufám, že se navzájem nezklameme a bude to zase Jízda.

Po náročném představení je každý fór vysvobozením.

(Ne)odpočinkový den v táboře

pokračování z 1. strany

Funkční využívání divadelní řeči ukazuje hrůzu všemožnými prostředky, násilné akty jsou nahrazeny výrazovými tanci, po zneuctění jsou akterky potřísněny červeným práškem, na zadní stěně se vrší čáry bílou křídou ukazující nekonečné množství znásilnění, při vyprávění akterek je využíváno jednoduchého svícení baterkou na vlastní obličej, a takto bychom mohli vyjmenovávat dál.

Vše působí tak jednoduše a přirozeně. Spolu s přesvědčivými a, na tu nahromaděnou hrůzu, umírněnými hereckými projevy vytvořili Diverzanti ve strohé scéně z několika palet suverénní inscenaci, při níž návštěvníci seděli jako zařezaní. Já sám jsem celou dobu stál jako přikovaný a hodina utekla jako lusknutím prstu.

“Někteří muži nám při reprízách dokonce odešli z představení. Nechtěli na sebe koukat,” sdělila režisérka během diskuze v salónu. Vojáci jsou ve hře zastoupeni jediným mužským protagonistou, který budí děs nejen svou výškou a mužným vzezřením, ale i tvorbou ruchů, pouhým dupáním, rytmickým tleskáním či vytvářením sirény

a vrčením psů vlastními ústy. Přitom ale hra není směřována proti mužům. Ukazuje zvěrstvo, které vyvěrá stále a kdekoli, a je jedno, jestli je páčáno na ženách, rase či kvůli náboženskému vyznání.

Aplaus ve stoje podtrhl strhující suverénní výkon celého souboru, který se poté svěřil, že hru zkoušeli s vysokou mírou černého humoru, aby z ní sami nezešileli.

“Chci v té hře hrát, ale rozhodně ji nechci nikdy v životě vidět,” svěřila se jedna z hereček.

Právě slyším z vedlejšího pokoje útržek konverzace: “To není žádné státník, on teď zas někde prohlásil, že miluje alkohol. Tak ať už se konečně uchlástá.” Ano, jdu si dát panáka, to je to, co potřebuju. A snad mi přestane hrát v hlavě ta písnička o letícím ptáčku, kterou si zpívaly utěšitelky na uklidněnou.

Ještě že ty děti se měly dopoledne krásně. Divadelní klub mladých jim v rámci programu pro školy zahrál a zazpíval svou roztomilou variaci Kocourka Modroočka.

Děti odcházely z divadla veselé a v hlavách jim hrály melodie Marka Ebena. Který by nikdy neublížil ani mouše. Hodný pán je to.

A to má být třetí den odpočinkový.

SMS Soutěž

“Kam nejdál jste dojeli svým autem?”

Odpověď na soutěžní otázku zašlete formou sms před či po konci obou dnešních představení na telefonní číslo 728 782 024 ve formátu ODPOVĚĎ, VAŠE JMÉNO. Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho výherce, který získá plátěnou tašku ČDP. Losování proběhne cca 20 minut po konci druhého představení v salónu divadla před diskuzí se souborem.

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

SO 14. 10. | 10:00 A 14:00

PRO DĚTI 3–12 LET

OŠKLIVÉ KAČÁTKO

DIVADLO U STARÉ HEREČKY, HRADEC KRÁLOVÉ

SO 14. 10. | 16:00 | KOMEDIE

SOLITAIRE.SK/CZ

DS „JEŠTĚ NE!“, PRAHA

SO 14. 10. | 19:00 | DRAMA

PREMIÉRA:

LEGENDA O LESÍCH

A LIDECH

DIVADELNÍ KLUB JIRÁSEK, ČESKÁ LÍPA

VŽDY CCA 20 MINUT PO KONCI VEČERNÍHO PŘEDSTAVENÍ NÁSLEDUJE V SALÓNKU DIVADLA DISKUZE SE SOUBOREM.